

MAKS KAVČIČ

GVAŠI 1954–1972

Maks Kavčič je bil slikar barve in svetlobe. Motivna raznolikost ter enakovreden odnos do oljnega slikarstva in slikarskih tehnik na papirju povezuje njegovo delo v bogato likovno izpovedno celoto. Na eni strani se srečujemo s plodovi poglobljenega ateljejskega dela, na drugi pa s spontanostjo ter svežino barvne palete, uglašene na enotno tonaliteto v katero je zajeta značilna atmosfera določene pokrajine, naselja, figuralnega prizora. Slikar je sam, s stanovskimi kolegi in družino veliko potoval, obiskoval evropske prestolnice, z družino pa preživel počitnice v Dalmaciji, na Krasu in Trenti.

Skromen a zato nič manj kvaliteten izbor gvašev Maksava Kavčiča v razstavišču UKM se začne z deli nastalimi v petdesetih letih na slikarjevih potovanjih. Kljub zvestobi mimesisu že v teh zgodnjih delih odzvanja umetnikova težnja po barvnem in oblikovnem poenotenju slikovnega prostora. Najbolj plodno desetletje za Kavčičevo slikarstvo so bila šestdeseta leta. Slikar z vsem ustvarjalnim zanosom prenaša na platno ali papir svoje čutno-čustveno dožemanje krajine in človeške figure. Izjemne so upodobitve ljudi iz roba. Orkestracija barv, preoblikovana predmetnost, prostor, ki se plošči, prinašajo novo poglavje v slikarjevem opusu.

Maksu Kavčiču ni bilo usojeno, kljub njegovi izredni življenjski energiji, da bi realiziral vsa svoja umetniška videnja. Sredi viška ustvarjalne moči se je moral posloviti. Razstavljen gvaš Hiše ob oljki, 1972 je umetnik ustvaril na svojem zadnjem potovanju po Dalmaciji s prijateljem Tošom Primožičem, ki ga je moral zaradi bolezni prekiniti. V manj kot pol stoletja je Maks Kavčič ustvaril opus, ki sodi v vrh slovenskega slikarstva, izhajajočega iz barvnega realizma.

Meta Gabršek Prošenc